

digheder i EU-/EØS-landene. Formålet er at undgå unødige administrative byrder og ulige konkurrencevilkår mellem institutter i de forskellige medlemslande som følge af, at reglerne gennemføres forskelligt i medlemslandenes lovgivning og tilsynspraksis. Et led i dette samarbejde er etableringen af CEBS (Committee of European Banking Supervisors), der består af medlemmer fra tilsynsmyndighederne og centralbankerne i de europæiske medlemslande. CEBS' opgave er bl.a. at udarbejde fælles retningslinier for tilsyn i EU-/EØS-landene, der vil udfylde nogle af de tekniske bestemmelser i de omarbejdede direktiver. Det er eksempelvis retningslinier for de krav, der skal stilles til institutterne i forbindelse med institutternes opgørelse af solvensbehov. CEBS har udstedt retningslinier på følgende områder: CEBS Guidelines on the supervisory review process (opgørelse af solvensbehov), CEBS Guidelines on the recognition of external credit assessment institution (godkendelse af ratingbureauer), CEBS Guidelines on common reporting (fælles standard for indberetning af solvens) og CEBS Guidelines on supervisory disclosure (tilsynsmyndighedens offentliggørelse af gennemførelsen af de omarbejdede direktiver).

3. Kapitalkravsdirektivet

Det forventet vedtagne omarbejdede kapitalkravsdirektiv omhandler kapitalkrav til poster i handelsbeholdningen og omfatter ud over pengeinstitutter og realkreditinstitutter også fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Poster i handelsbeholdningen omfatter værdipapirer og afledte finansielle instrumenter (f.eks. terminsforretninger, futures og optioner). Direktivet indeholder tillige en bestemmelse om, at fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber også er omfattet af bestemmelserne i kreditinstitutdirektivet om kapitalkrav til poster uden for handelsbeholdningen.

Det omarbejdede direktiv indeholder nye bestemmelser, således at fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber omfattes af de nye bestemmelser i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv om kapitalkrav til kreditrisici, herunder modpartsrisiko, operationelle risici og individuelle solvensbehov m.m. Fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber vil således også fremover være underlagt samme kapitalkravsregler som pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

Derudover indeholder det omarbejdede direktiv bl.a. nye bestemmelser om opgørelse af den specifikke risiko på værdipapirer. Den specifikke risiko er den risiko for tab, der knytter sig til specifikke forhold hos

udstederen af værdipapiret i modsætning til den risiko på værdipapirer, der knytter sig til udsving i generelle markedsforhold.

Endvidere indføres nye bestemmelser om kapitaldækning af investeringsforeningsbeviser, kreditderivater i handelsbeholdningen og om kapitaldækning af leveringsrisiko. Leveringsrisiko er risikoen for tab som følge af, at instituttet ikke modtager betaling for værdipapirer, der er leveret, men endnu ikke betalt, eller tab som følge af, at instituttet ikke får leveret værdipapirer, der er betalt, men endnu ikke leveret.

Endelig er bestemmelserne om interne modeller (Value at Risk modeller) udvidet med hensyn til reglerne for beregning af specifik risiko.

4. Lovforslagets indhold

Ændringerne i de to forventet vedtagne omarbejdede direktiver nødvendiggør ændringer i kapitel 8, 10 og 12 i lov om finansiel virksomhed.

Der foreslås en tydeliggørelse og videreudvikling af institutternes pligt til at tage effektive risikostyringssystemer i anvendelse i forhold til de gældende regler om kravene til institutternes interne kontrolprocedurer og forretningsgange for væsentlige aktivitetsområder. Denne tydeliggørelse og udvikling har også relation til institutternes opgørelse og indberetning til Finanstilsynet af de elementer, der indgår i institutternes solvenskrav.

Der foreslås også indført skærpede krav til institutternes interne procedurer til risikomåling og -styring, således at institutterne ved vurderingen af den nødvendige størrelse af basiskapitalen ikke blot skal vurdere nuværende risici, men også tage fremtidige risici i betragtning. Disse vurderinger skal indgå i bestyrelsen og direktionens opgørelse af det individuelle solvensbehov.

I forhold til de gældende regler om opgørelse af basiskapitalen foreslås en række mindre tilpasninger. Tilpasningerne vil hovedsageligt påvirke basiskapitalen i institutter, der anvender interne metoder til opgørelse af risiciene, og institutter, der i kapitalgrundlaget anvender supplerende kapital (bl.a. lånt kapital).

Endvidere ændres den måde, hvorpå nogle fradrag for bl.a. kapitalandele i kredit- og finansieringsinstitutter indgår i basiskapitalen. Der foreslås som noget nyt indført operationelle risici som en risikovægtet post, der indgår i solvenskravet for det enkelte institut, hvorfor den gældende bemyndigelse for Finanstilsynet til at fastsætte regler for opgørelse af de risikovægtede poster foreslås udvidet.